

TESTIMONY ID: 1064

AGE: 56

AGE RANGE: 56-60

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Donetsk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Higher education (Expert, Master)

DATE OF TESTIMONY: 2022-07-19

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

Good afternoon! My name is [NAME1]; I moved from [CITY1], Donetsk region, back in April. I have diabetes; my vision is terrible. I live in a dormitory; I only eat canned food. My father was killed during the war. My daughter and I moved with a small child in our arms. Currently, we have been living in a hostel for 4 months, which does not even have a kitchen. Our life has turned into horror; we live as if in a dream and cannot wake up. Very rarely anyone helps us. We were left alone with our problems. I don't even have money for treatment, so I practically don't see anything anymore since we give all the money to the child for food and, at least, sometimes, a toy. We don't get any help because they help only privileged families. We are very tired of living like this; I don't even know if I will be able to find out how that war will end (a rocket fell near our house, which could have completely destroyed our house and everything that we had built all our lives. That day a neighbour was killed on the street because of it. It's so hard to go through all this because we already experienced it in 2014. All these thoughts, and dreams, after all that, I started to get diabetes to the point where it hurts even to walk, and I'm like now, without medicine, this war will just kill me. In February and early March, we slept on the floor under a jacket. We tried to follow all the rules, but when a shell landed at the end of our house, exactly where it landed in 2014, then we have already decided to leave; although it is challenging to leave our house to a dormitory, where you cannot even drink tea or cook food. We are already being expelled, and we will look for ways to live on. This war has taken everything: our father, peace, nerves, health, but I really hope to see our victory!

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 1064

ВІК: 56

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 56-60

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Донецька область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: вища повна (спеціаліст, магістр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-07-19

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВОЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Доброго дня! Мене зовуть [ІМ'Я], я переїхала зі [МІСТО1] Донецької області ще в квітні. Маю діабет, дуже погано бачу. Проживаю в гуртожитку, їм тільки консерви. За час війни було вбито мого батька. Моя донька та я переїхали з маленькою дитиною на руках. Наразі ми 4 місяці проживаємо в гуртожитку, де навіть немає кухні. Наше життя перетворилось на жах, ми живемо наче уві сні та не можемо прокинутись. Нам дуже рідко хто допомагає. Ми залишились на самоті зі своїми проблемами. У мене немає навіть грошей на лікування, тому я практично нічого вже не бачу, так як всі гроші віддаємо дитині на їжу та хоч іноді якусь іграшку. Допомоги нам немає, тому що допомагають тільки льготним сім'ям. Ми дуже втомились так жити, я навіть не знаю, чи зможу я вже дізнатись, чим та війна закінчиться(біля нашого будинку упала ракета, яка ще трішки та могла повністю зруйнувати наш будинок та все, що ми будували все життя. В той день на вулиці через це було вбито сусідку. Так важко все це переживати, бо ми вже пережили це в 2014 році. Ці всі думки, сні, після того всього я почала хворіти діабетом в стадії того, що мені навіть ходити боляче, а я як зараз без ліків, то ця війна мене просто уб'є. Лютий та початок березня ми проспали на підлозі під курткою. Ми старалися, щоб всі правила були виконані, але коли в торець нашого дома прилетів снаряд, саме в те місце, де прилетів і 2014 році, то ми вже вирішили виїхати, хоча це дуже тяжко, виїхати зі свого будинку до гуртожитку, де навіть не можеш випити чаю чи сварити їсти. Наразі нас вже висилають та ми будемо шукати як прожити далі. Ця війна забрала все: батька, спокій, нерви, здоров'я, але я дуже сподіваюсь, що побачу нашу перемогу!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no

derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material,
attribution must be given.